

§ 49.

For saa vidt Beløb, der paa Skifte tilfalde Noget, skulle inddrages under Overformynderiets Bestyrelse, maa der ikke uden Samtykke af Justitsministeriet for saadanne Beløbs Bedkommende gives Udlæg i udenlandste Pengeeffekter, som ikke kunne noteres her i Landet, eller som kunne opsiges til Udbetaling under saadanne Former, at der kun med Vanskelighed kan erholdes Kundskab om Forfaldstiden, eller hvis Renter maa indkræves i Udlandet.

§ 50.

Boets Slutning kan foregaa i en Skiftesamling ved Dpgjørelse til Skifteprotokollen, og naar da alle Bedkommende erklære sig tilfredse med Dpgjørelsen, sse Udtællingerne med det samme.

Hvor denne Fremgangsmaade efter Boets Bessaffenhed ikke kan benyttes, bør Skifteretten, saasnart Boet er modent dertil, optage det til Slutning og forfatte et Udkast til Dpgjørelse, hvortil den har en Frist af i det Høieste 6 — eller, naar den bestaar af flere Medlemmer, 12 — Uger fra Dptagelsesdagen. Udkastet bør, dersom ikke alle Bedkommende erklære, at de antage den, efter foregaaende offentlig Bekjendtgjørelse, henlægges hos Skifteretten til Efterhyn og Overveielse i 14 Dage, inden hvilken Fristis Udløb enhver heri Interesseret kan henlede Skifterettens Opmærksomhed paa mulige Feil og Mangler i den. Finder Skifteretten den fremsatte Bemærkning grundet, berigtiger den Udkastet i Overensstemmelse hermed; men i modsat Fald, saavel som naar ingen Indvending fremkommer inden Fristens Udløb, affattes den endelige Dpgjørelse i Overensstemmelse med Udkastet, og Skiftet sluttes, saaledes at Forandring dert kun kan sse ved Paaante.

Udtællinger i Genhold til Dpgjørelsen foregaa først, naar Paaante Fristen (§ 88) er udløben, uden at Paaante af den er sset, eller alle Bedkommende frafalde Paaante.

Kapitel 4.

Om Behandlingen af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaas.

§ 51.

Naar Arv og Gjæld vedgaas, bliver der at forholde saaledes med Boets Behandling, som de myndige Arvinger og de Umyndiges eller Fraværendes Værger ere enige om at begjære, dog at Skifteretten kan nægte sin Godkjendelse af en Værges Erklæring, naar den sskjønner, at den tagne Beslutning vil skade Myndlingens Lary.

Er der Uenighed mellem Arvingerne, eller udeblive de alle, naar Beslutning paa Skiftesamling skal tages, tilfalder det Skifteretten at tage fornøden Bestemmelse. Retten har her ved at tage det størst mulige Hensyn til de fremsatte Meninger, men den er ikke bunden ved dem, hvorimod den har at handle efter sit Skjøn om, hvad der bedst tjener Samtliges og især de Fraværendes og Umyndiges Lary.

§ 52.

I de heromhandlede Boer behøver Indkaldelse til Kreditorer ikke at udstedes, medmindre nogen Arving forlanger det. Naar ikke alle Arvinger ere myndige, bør Indkaldelse dog udstedes, medmindre Skifteretten efter de foreliggende Omstændigheder anser det for unødvendigt.

Boet maa ikke deles mellem Arvingerne uden med de anmeldte Kreditorers Samtykke, hvis de ikke fyldestgøres, eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive fyldestgjorte til Forfaldstid, og, for saa vidt Indkaldelse udstedes, først efter dets Udløb.